Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

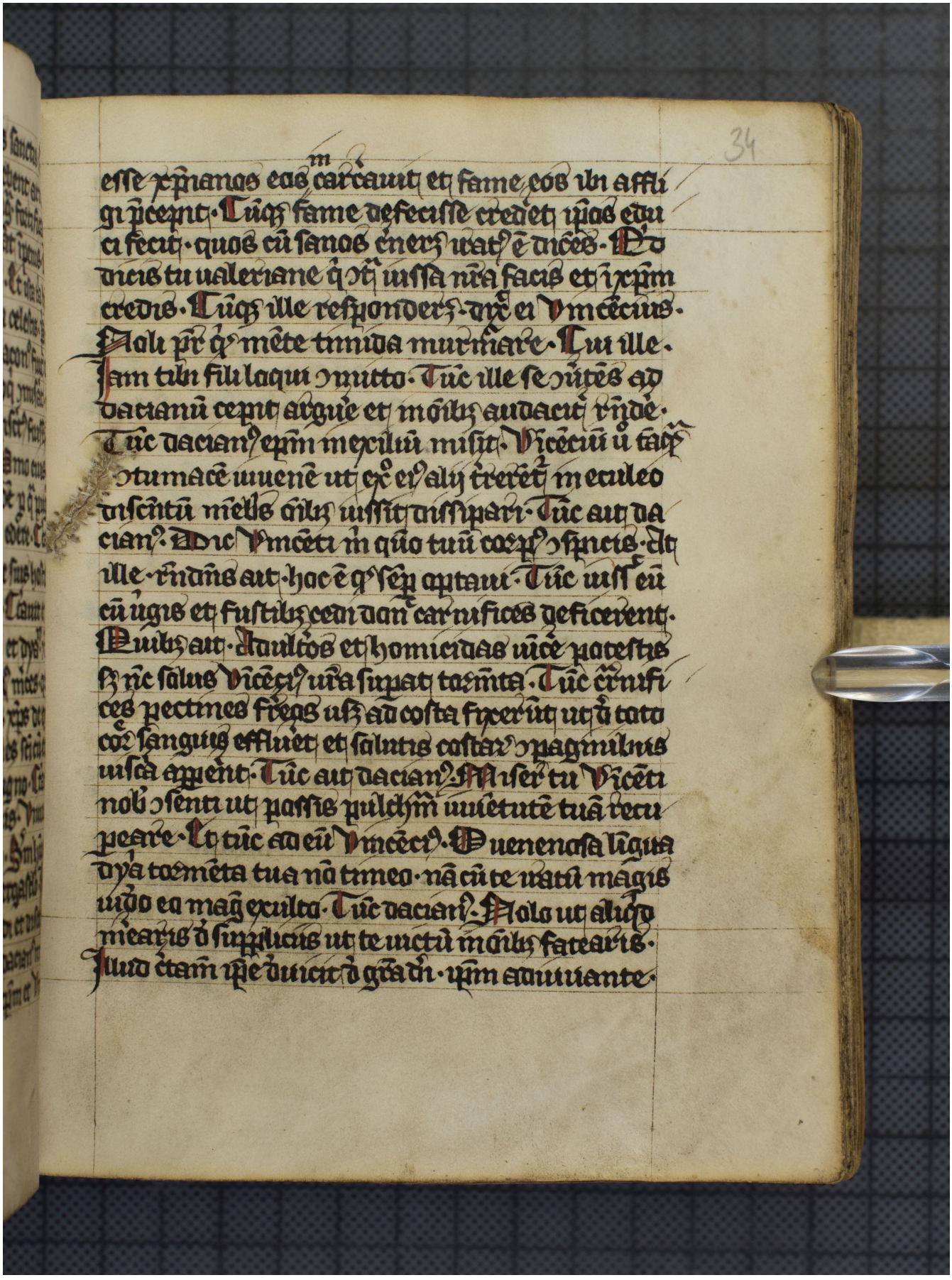

esse xpianos eos carcerauit et fame eos ibi affli
gi pcepit. Cuiꝫ fame defecisse crederet ipos edu
ci fecit. quos cū sanos ēnerꝫ uat ē dices. Do
dicis tu ualeriane q̄ ꝺ̄ⁱ uissa nra facis et ixpm
credis. Cuiꝫ ille respondersꝫ. dixē ei Vincēcius.
Nolu pr q̄ mēte timida murmurare. Cui ille.
Jam tibi filiu laqui ꝺ̄ⁱ mitto. Tūc ille se ꝺ̄ⁱ ꝺ̄ⁱ
daciano cepit arguere et mōlitꝫ audaciꝫ rīdē.
Tūc daciano epm mercuriū misit. Vincēciū ū tam
otum acē uuenē ut eē ei aliꝫ crederet m eculeo
discrutiū mēbis cūctis uisit dissipari. Tūc aut da
cian. dic Vincēti in quo tuū coepꝫ ꝺ̄ⁱ spicis. dr
ille. rīdens aut. hoc ē q̄ sēp optaui. Tūc uisꝫ eū
cū ugis et fustibꝫ cedi dan carnifices deficerent.
Cuibꝫ aut. dixit ꝺ̄ⁱ et homicidas uincē potestis
ꝫ nē salus Vincēci uīa supat tormēta. Tūc cārnifi
ces pectines ferreos usꝫ ad costa fecerūt ut ū tanto
cōr sanguis effluēt et salutis costar ꝺ̄ⁱ pagmulus
uisa aggerent. Tūc aut dacian. Miser tu Vincēti
nob ꝺ̄ⁱ senti ut possis pulchrm uitetutē tuā recu
perare. Et tūc ad eū Vincēci. Uenenosa lingua
ꝺ̄ⁱ a tormēta tua nā timeo. nā cū te uatū magis
uido ea mag exulta. Tūc dacian. Nolo ut aliqd
mearis ꝺ̄ⁱ supplicis ut te uictū mōlitꝫ fatearis.
Illud ētam ipse diuicit ꝺ̄ⁱ gīa dn. xpm adiuuante.